

Sygn. akt II CNP 10/16

POSTANOWIENIE

Dnia 7 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 7 października 2016 r.,
skargi A. S. prowadzącej działalność gospodarczą
pod nazwą B. w T.
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Ł.
z dnia 16 marca 2015r., sygn. akt XIII Ga (...) wydanego
w sprawie z powództwa T. Spółki z ograniczoną
odpowiedzialnością w T.
przeciwko A. S.
o zapłatę kwoty 31.720,96 zł,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku jest nadzwyczajnym środkiem prawnym, pozwalającym na zakwestionowanie orzeczeń, których wydanie stało się źródłem szkody, a które równocześnie pozostają w oczywisty i rażący sposób sprzeczne z prawem. Ustawodawca wymaga zawarcia w jej treści szczegółowo elementów określonych w art. 424⁵ k.p.c. Należy do nich także, wskazany w § 1 pkt 5 tego przepisu, obowiązek wykazania, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Przepis ten wymaga jednoznacznie „wykazania” tej okoliczności, nie zaś jedynie jej „wskazania”. Oznacza to, że na skarżącym ciąży obowiązek przedstawienia argumentacji, która uzasadniałaby brak możliwości wniesienia innych środków zaskarżenia.

W skardze od wyroku Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 16 marca 2015 r. wymieniono jednak wyłącznie inne środki zaskarżenia, które mogłyby zostać wniesione od tego orzeczenia, poprzestając na stwierdzeniu, że nie przysługują one skarżącemu. Stwierdzenie to jest zbyt lakoniczne, by mogło wystarczyć do spełnienia wymagania z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. - co znajduje dodatkowe potwierdzenie we wcześniejszym orzecznictwie Sądu Najwyższego, na gruncie analogicznie sformułowanych skarg (por. postanowienia: z dnia 17 sierpnia 2005 r., I CNP 5/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 17 oraz z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 140).

Z tych powodów skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku jako wniesiona z naruszeniem art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. podlega odrzuceniu na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.